

Jaarlijkse Nieuwsbrief 2009/2010!

Opa is tegenwoordig op Fitness! Na het enthousiaste verhaal aangehoord te hebben van een goede kennis die door zijn echtgenote naar Fitness was gestuurd, vond Yammi dat dat ook wel wat voor mij zou zijn. Een aanbieding van de Mutualiteit (zoals ze het Ziekenfonds hier noemen!) voor een jaar lang twee keer een uur Fitness per week onder professionele begeleiding, hielp me over de streep. Hoewel de verwachting dat ik voor het eerst van mijn leven nog echte spierballen zou gaan ontwikkelen, nog niet is uitgekomen, bevat het me verder prima...

Belangrijker nieuws

Nu is er over het afgelopen jaar nog wel wat belangrijker nieuws te melden uiteraard. Bijvoorbeeld dat Yammi in juni haar zeventigste verjaardag vierde! Het was een stralende en feestelijke dag met kinderen, kleinkinderen, veel familie, burens en goede vrienden.

Gelukkig komt de ouderdom nog niet met gebreken en terwijl opa zijn tijd grotendeels doorbrengt voor de monitor met het op internet zetten van zijn geestelijke kapitaal, doet Yammi nog steeds alle boodschappen, werkt in huis en tuin, past zo nu en dan op de kleinkindertjes, en kookt, bakt en braadt dat het een lekkere lust is!

Wanneer je nog wat meer foto's wilt zien van de verjaardag, kijk dan even op internet: <http://brfree.net/familienieuws/reunie09>

Nog meer belangrijk nieuws!

In het gezin van Laniëlle en Wim wordt over twee maanden een vijfde meisje verwacht! Dat brengt het totaal aantal kleinkinderen dus op tien! Dan zijn de meisjes hier met z'n zessen, want sinds juli hebben ze er voor een jaar ook nog een pleegzusje bijgekregen: Faith, het 3-jarig dochtertje van een jonge moeder die even de tijd nodig heeft om haar leven goed op de rails te krijgen. Anna van twee en Faith kunnen het goed met elkaar vinden. Soms een beetje te goed, want Anna laat zich nogal makkelijk inspireren door het soms wat minder gedisciplineerde gedrag van Faith. Maar tot nu toe is dat nog niet

echt een probleem en gaat het de goede kant op.

Esther, die net vier is geworden, is erg graag beneden bij opa en oma. Ze tekent en verft graag en vindt het fijn om lekker alleen bezig te zijn.

Homeschooling

Met de oudste twee, Jiska en Loïs, gaat het goed op "school"! De twee inspecteurs die begin van het jaar langs kwamen om te zien hoe het hier met de homeschooling ging, zeiden na afloop dat ze zeer tevreden waren en pas over twee jaar weer terug zouden komen. Voor Laniëlle een hele geruststelling, want je vraagt je toch af of je het allemaal wel goed doet! En dan zijn er ook nog de overbuurkinderen: Angel van acht en Alana van vijf die hier na schooltijd vaak te vinden zijn. Ze herinneren ons aan de tijd in Finsterwolde toen we dagelijks een soort van naschoolse opvang hadden voor een paar kinderen uit de buurt..

Naast zijn part-time baan bij de Post, ontpopt Wim zich steeds meer als een doe-het-zelver! Tot groot genoegen van zijn schoonvader, want die vindt klussen nog altijd meer een last dan een lust. En dat wordt er bij het klimmen der jaren ook niet beter op. "Die tijd heb ik nu wel gehad!" zegt hij nu zonder enig gewetensbezwaar.

Noorwegen

Henk-Paul en Grete hadden dit jaar niet te klagen over gebrek aan familie-bezoek. Begin mei waren Wim en Laniëlle daar twee weken met hun kindertjes. Half juli werden ze bezocht door Dirk-Jan en Mirjam en hun gezin en eind september waren wij er voor een dag of tien. Voor Wim en Dirk-Jan lag het voor de hand dat ze tijdens hun verblijf daar met hun klusvaardigheid elk hun steentje bijdroegen aan de verbouwing van het toekomstige huis van Henk-Paul en Grete. En wij moesten beslist even naar een knus dorpje in Mykland, een prachtige bosrijke omgeving, waar een enthousiaste Nederlandse project-ontwikkelaar van alles in de aanbieding had om jonge gezinnen

(met eventuele grootouders!) over te halen om zich daar permanent te vestigen. Want het scheelde niet veel of Laniëlle en Wim hadden daar een boerderij gekocht! Op een zondag zijn we daar uit nieuwsgierigheid inderdaad even gaan kijken. Na de kerkdienst in het prachtig onderhouden dorpskerkje beloofden de aanwezige hartelijke dorpelings alles te zullen doen om het ons als potentiële emigranten naar de zin te maken. Maar het zat er niet meer in gelukkig...

Verder gaat het goed met Henk-Paul, Grete, Jonathan (ruim 3 jaar) en Lotte (anderhalf). Grete raakt naast het zondagschoolwerk dat ze doet, wat meer betrokken bij het jeugdwerk in de kerk. Ook hebben ze elk de verantwoordelijkheid voor een Bijbelkring waar mooie dingen gebeuren, mede dankzij een ouder echtpaar met wie ze samen voor dat werk kunnen bidden.

Ethiopië

Dirk-Jan en Mirjam vertrokken na hun vakantie in Noorwegen met Aron, Ruth en Tamar naar Addis-Abeba, de hoofdstad van Ethiopië. Ze hebben een mooi ruim huis ter beschikking gekregen waarin de kinderen heerlijk de ruimte hebben om te spelen. Aron gaat nu elke dag naar school. Hij vindt het prachtig, al vond hij het in het begin wel moeilijk dat niemand op school Nederlands verstond. Dirk-Jan geeft les aan de oudere kinderen op dezelfde school die tot doel heeft goede en betaalbare scholing te bieden aan kinderen van zendelingen. Mirjam is thuis bezig met de jongste twee en met de studie van het Amhaars, de taal die de meeste mensen in Addis-Abeba spreken. Ze gaan naar een internationale

Lutherse kerk waar Mirjam mee is gaan helpen met de zondagschool en Dirk-Jan gitaar speelt. Pas is hij kerkenraadslid geworden!

Alleen is de situatie rond het opzetten van een gasthuis voor kinderen van zendingen die niet in de hoofdstad wonen en wel graag naar een goede Engelstalige school willen, heel onzeker geworden. Via hun weblog kun je daarvan op de hoogte blijven en ook van hun dagelijkse belevenissen.

<http://baarsens.blogspot.com/> Eind januari hopen Yammi en ik er een kijkje te gaan nemen.

Samenkomsten en weekends

Het afgelopen jaar kregen we weer een aantal malen de gelegenheid om mee te werken in samenkomsten en weekends, zowel voor volwassenen als voor tieners. Yammi is daar dan elke keer bij. Soms leidt dat tot grappige situaties, zoals op een mannenweekend van een evangelische gemeente in het conferentiecentrum “De Kroeze Danne” te Delden. Bij de receptie keken ze al een beetje vreemd toen Yammi vroeg waar het werd gehouden, en bij de mannen dachten ze aanvankelijk dat we het beheerdersechtpaar waren dat even kennis met ze kwam maken! Maar toen ze doorkregen dat ik de spreker was, vonden ze het maar raar dat die zo nodig zijn vrouw moest meenemen naar zo'n mannengebeuren. Aan het eind van het weekend kwam een van de deelnemers naar ons toe en zei dat hij het achteraf toch wel als positief had ervaren. “Anders had ik na al die mooie verhalen toch wel tegen mezelf gezegd: Nou, ik zou z'n vrouw wel 's willen horen. Maar nu zat ze erbij!”

De Kroeze Danne

Het was niet de enige keer dat we het afgelopen jaar op de Kroeze Danne waren. Ook dit voorjaar was er daar weer een HeartCry-conferentie waar we samen met Laniëlle en Wim plus kinderen naar toe zijn geweest. Ik was uitgenodigd om, net als vorig jaar, wat voor de tieners te doen. Een van de twee onderwerpen moest het verhaal van Bunyan zijn: “De Christenreis”. Op de HeartCry-site hadden ze vorig jaar al een link geplaatst naar de video van De Christenreis op m'n website. Het voorzag blijkbaar in een grote behoefte, want het dataverkeer rees daarna binnen de kortste keren zo de pan uit dat ik een andere host moest gaan zoeken! Vanwege de grote geestelijke waarde van dit verhaal, moesten nu ook de tieners er maar kennis van nemen. Doorgaans reken je dan op een publiek in de leeftijd van een jaar of tien, twaalf tot een jaar of achttien. Maar tot mijn grote schrik zaten er op de voorste rij kinderen vanaf vier jaar! Er was op dat tijdstip namelijk niet voorzien in een kindersamenkomst en die moesten toch ook ergens naar toe. Het ging goed gelukkig, hoewel een paar kinderen bij sommige beelden wel even hun handjes voor de ogen hielden. Op internet kun je de video zien die ervan is gemaakt: <http://baarsen.com/christenreis/bunyan.html>

Zac Poonen

De hoofdspreker op deze HeartCry-conferentie was Zac Poonen, een zeer inspirerende broeder uit India waarover ik ook al in de vorige nieuwsbrief heb geschreven. Na Sidney Wilson (door wie Yammi en ik vele jaren terug in een geestelijke stroomversnelling kwamen!) hebben we eigenlijk niemand meer ontmoet die ons door zijn onderwijs zo bemoedigt om helemaal voor Jezus te leven. Na de conferentie in Nederland was hij met zijn vrouw ook in Noorwegen. Dankzij Henk-Paul en Grete, die hem daar hebben gehoord, kan ik in de auto nu zijn toespraken beluisteren met een Noorse vertaling erbij. Zo snijdt het mes aan twee kanten, want met twee Noors-sprekende kleinkinderen is wat meer kennis van het Noors nooit weg! En andersom werkt het ook, want kleinzoon Jonathan volgt de

belevissen van Pieter Post in het Nederlands, en zo groeien opa en hij wat de taal betreft hopelijk een beetje naar elkaar toe. En door die conferentie daar leerden Henk-Paul en Grete bovendien een aantal heel positieve gezinnen kennen waar ze erg dankbaar voor zijn.

Het elfde uur

Misschien heb je net voor de kerst de laatste uitzending gezien van Andries Knevel in Het Elfde Uur. Hem werd gevraagd welke vraag hij aan God zou willen stellen wanneer hij daar de gelegenheid voor kreeg. Het was één woord: "Waarom?" Ja, wie zit er niet met die vraag bij zoveel leed, verdriet en ellende in de wereld.

Maar je kunt je ook afvragen hoe die zelfde wereld eruit zou zien wanneer alle christenen wereldwijd God de vraag zouden stellen: "He(e)r(e), wat wilt U dat ik doen zal?" En dat ze dan ook zouden ophouden met geheel of gedeeltelijk voor zichzelf te leven in plaats van voor God. In Nederland wordt alleen al het aantal evangelische christenen geschat op 500.000. Wat zou God niet kunnen doen door een half miljoen gelovigen die zich helemaal voor Hem ter beschikking zou stellen! Maar het aantal echt toegewijde gelovigen is in de meeste gemeenten op één of hooguit twee handen te tellen. Hoe dat komt? Misschien wel omdat het merendeel van de gemeenteleden erop vertrouwt dat God ze ziet als volmaakt en rechtvaardig als ze maar geloven dat Jezus voor ze is gestorven. Zo maken ze het zich wel erg makkelijk om zonder gewetensbezwaar geheel of gedeeltelijk voor zichzelf te blijven leven, zonder zich daarvan te bekeren...

Een druppel op de gloeiende plaat?

De boodschap dat Jezus nu juist is gestorven om ons te verlossen van dat leven voor onszelf, dat lijkt praktisch overal wel een blinde vlek te zijn. En dat God ons ècht rechtvaardig kan maken door Zijn wetten in ons hart te leggen en die ook in ons verstand te schrijven, is voor de meesten ook onbekend terrein. Dat laatste werd in het Oude Testament al beloofd als de definitieve oplossing voor het steeds weer afdwalen en in zonde vallen van Gods volk: het Nieuwe Verbond! Daarom ligt het voor de hand dat dit de boodschap is waarmee het hedendaagse volk van God bekend moet worden gemaakt. Het lijkt misschien onbegonnen werk en een druppel op de gloeiende plaat, maar als het waar is, mogen we er dan niet van uitgaan dat het ook wel eens een vonk in de hooiberg zou kunnen zijn?!

In elk geval: bedankt voor alle goede wensen die we van jullie mochten ontvangen en ook van onze kant een heel gezegend 2010 toegewenst!

Adres Nederland: Postbus 231, 4550 AE Sas van Gent.
Adres België: Kerselaarstraat 23, 9030 Mariakerke. 003292370639
Mailadres: dickbaa@hetnet.nl
Websites: <http://baarsen.com> <http://breakfree.tk> <http://brfree.net/familienieuws>

"En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt." (2Cor.5:15)

"Dit is het (nieuwe) verbond: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven, en hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken." (Hebr.10:16)